Κανένα έθνος δεν μας ενώνει, κανένας στρατός δεν μας υποτάσσει

Από την ενεργοποίηση της πολεμικής μηχανής και την πριμοδότηση του πατριωτισμού ως «υγιούς ιδεολογίας»από την κυβερνώσα αριστερά, μέχρι τα θλιβερά καρναβάλια μίσους για τη Μακεδονία, τις ιαχές για το Αιγαίο και την προάσπιση των «εθνικών συμφερόντων», ο εθνικός παροξυσμός μαζί με έναν διάχυτο δημόσιο λόγο εθνικισμού, ρατσισμού, μιλιταρισμού, επιχειρεί να μας πνίξει.

Εθνικιστικά συλλαλητήρια και μεθοδευμένες μαθητικές κινητοποιήσεις για το «Μακεδονικό», πολεμικές απειλές στο Αιγαίο από ανώτατα στελέχη και την πολιτική ηγεσία του ελληνικού στρατού, στρατιωτικές ασκήσεις και πολεμική ετοιμότητα για τις ΑΟΖ, εμετικά κηρύγματα μίσους από παπάδες και απόστρατους αξιωματικούς, μισαλλόδοξα συνθήματα από αλλόφρονες αγέλες και λοβοτομημένους πατριώτες χειροκροτητές, ρατσιστικά ξεσπάσματα μέχρι και δολοφονία του αλβανικής καταγωγής εργάτη γης Petrit Zifle στο χωριό Δραγωνιτά στη Λευκίμμη Κέρκυρας από τον χρυσαυγίτη Δημήτρη Κουρή, θεσμική και μιντιακή ηρωοποίηση του φασίστα Κατσίφα. Όλα αυτά αποτελούν δείγματα μιας ζοφερής πραγματικότητας που διαμορφώνεται και τροφοδοτείται για να καλλιεργείται η εθνική ενότητα. Για να μπορούν οι κυρίαρχοι να συνεχίζουν αδιάκοπα τα σχέδιά τους για περαιτέρω λεηλασία και καταπίεση. Το κόλπο είναι γνωστό και δοκιμασμένο ιστορικά: συστρατευτείτε απέναντι σε «εθνικούς εχθρούς» και ξεχάστε τα αφεντικά, τις τράπεζες, τα υπουργεία, την ταξική/ρατσιστική/σεξιστική καταπίεση.

Σε αυτήν την ασφυξία των εθνικών ιδεωδών, η κυβέρνηση της πατριωτικής αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ (μέχρι πρότινος και για 4 χρόνια μαζί με την εθνικιστική δεξιά των ΑΝΕΛ) ενισχύει θεσμικά τον εθνικισμό, οξύνει τους εθνοκρατικούς ανταγωνισμούς στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, μετατρέπει ολόκληρη την ελληνική επικράτεια σε μία πολεμική βάση. Εξάλλου, η εθνική ενότητα, είναι προϋπόθεση μιας πολεμικής προετοιμασίας που εδώ και καιρό δρομολογείται με: περαιτέρω αύξηση του διαχρονικά διογκωμένου προϋπολογισμού των ενόπλων δυνάμεων (3,32 δισ. ευρώ για το 2019), μεγάλες διεθνείς στρατιωτικές ασκήσεις συνεκπαίδευσης στην ελληνική επικράτεια με "συμμαχικά" στρατεύματα (όπως αυτά των στρατοκρατούμενων καθεστώτων Ισραήλ, Αιγύπτου και των "φίλων - φονιάδων των λαών" Η.Π.Α.), δαπανηρές αναβαθμίσεις των F-16 και παραγγελίες νέων φρεγατών για το πολεμικό ναυτικό, εντατικότερη στρατιωτικοποίηση για τις ΑΟΖ σε Αιγαίο και Κύπρο και διασφάλιση εμπορικών συμφωνιών με ενεργειακούς κολοσσούς. Και η λίστα δεν σταματάει εκεί. Παραχώρηση της αεροπορικής βάσης στη Λάρισα για τα ΝΑΤΟϊκά drones, προετοιμασία των εγκαταστάσεων αποθήκευσης πυρηνικών στη βάση της Ανδραβίδας, στάθμευση πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων στις βάσεις του Ακτίου και του Στεφανοβικείου, ενεργοποίηση του στρατιωτικού αεροδρομίου στο Τυμπάκι της Κρήτης για την εξυπηρέτηση της ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής - Frontex, ενίσχυση των πολεμικών διαδικασιών στη βάση της Σούδας κ.ά. Παράλληλα, η διακρατική διευθέτηση του «μακεδονικού» επιχειρεί να προωθήσει τους στρατηγικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και να καταστήσει το ελληνικό κράτος «ηγέτιδα δύναμη των Βαλκανίων», όπως με στόμφο διατυπώνουν οι… αντι-ιμπεριαλιστές διεθνιστές της κυβερνώσας αριστεράς.

Μέσα σε αυτή την εθνικιστική και μιλιταριστική πραγματικότητα, ο ελληνικός στρατός, με απόφαση αριστερής κυβέρνησης, αναλαμβάνει για πρώτη φορά μετά τη χούντα του '67 την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΘΑ, μέσω της υπουργοποίησης του αρχηγού ΓΕΕΘΑ Βαγγέλη Αποστολάκη αμέσως μετά την παραίτηση Καμμένου. Μίας αριστερής κυβέρνησης που επιχειρεί εντέχνως να παρουσιάσει τον στρατιωτικό μηχανισμό ως «κοινωνικό αρωγό» και «προστάτη». Από τα θεαματικά ρεπορτάζ για τη «διάσωση» προσφύγων στο Αιγαίο μέχρι τη συμμετοχή του στην αντιμετώπιση της μόλυνσης του Σαρωνικού και των πρόσφατων πυρκαγιών στην Αττική. Από τις μπουλντόζες με τις ερπύστριες που ανοίγουν δρόμους στα απομακρυσμένα νησιά μέχρι τη συμβολή της στρατιωτικής μηχανής στις ανεγέρσεις σχολείων (για οικογένειες στρατιωτικών) και σε προγράμματα ανακύκλωσης, η συγκυβέρνηση -με τη συμβολή όλων των κομμάτων και θεσμών- παλεύει να ωραιοποιήσει και να κανονικοποιήσει τον στρατό στις συνειδήσεις των «από κάτω». Μέσα στο ίδιο πλαίσιο επιχειρείται παράλληλα να παρουσιαστεί η θητεία ως μια «ωφέλιμη περίοδος για τη νεολαία», ακόμα και αν οι συχνές αυτοκτονίες φαντάρων στα έγκατα της στρατιωτικής μηχανής και του στυγνού πειθαναγκασμού συνεχίζουν να διαψεύδουν τις φανταχτερές αυτές διακηρύξεις. Πρόκειται για μία σχεδιασμένη επιχείρηση ξεπλύματος του ελληνικού

στρατού και του πρωταγωνιστικού ρόλου που έχει επιτελέσει στην επιβολή στρατοκρατικών καθεστώτων (π.χ. χούντα '67, δικτατορία Μεταξά '36), την καταστολή ιστορικών κοινωνικών εξεγέρσεων (π.χ. Λαύριο, Κιλελέρ, Θεσσαλονίκη, Πολυτεχνείο) καθώς και της συμβολής του στα πολεμικά μέτωπα και τις επιθέσεις της δύσης σε χώρες της Ασίας, της Αφρικής ή των Βαλκανίων (π.χ. Κορέα, Αφγανιστάν, Λιβύη, Γιουγκοσλαβία). Στην παρούσα συνθήκη, ο ελληνικός στρατός αποτελεί τον κεντρικό διαχειριστή της καταστολής προσφύγων/μεταναστ(ρι)ών και εν γένει της αντιμεταναστευτικής πολιτικής (και των παχυλών κονδυλίων της με εκατομμύρια ευρώ στη διάθεση του ΥΠΕΘΑ). Οργανώνει την αορατοποίηση των προσφύγων/μεταναστ(ρι)ών έχοντας διαμορφώσει και μονιμοποιήσει μια σειρά στρατοπέδων σε τόπους εξαίρεσης-εκτοπισμού όσων οι ζωές ορίζονται ως «περιττές». Στρατιωτικοποιεί τα θαλάσσια σύνορα μαζί με το ΝΑΤΟ και τον FRONTEX δολοφονώντας ή εξαναγκάζοντας τους/τις μετανάστ(ρι)ες σε θάνατο στα επικίνδυνα περάσματα του Έβρου ή στον βυθό του Αιγαίου. Εντείνει τις απελάσεις και διευθύνει ένα καθεστώς ομηρίας, εγκλεισμού και κοινωνικού αποκλεισμού εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Όσο και αν παρουσιάζεται ως «προστάτης» της κοινωνίας, ο στρατός δεν αποτελεί παρά τη φονική μηχανή πολέμου και καταστολής εκ μέρους κράτους και αφεντικών.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία επίκλησης της εθνικής ενότητας και επίτασης των πολεμικών ιαχών, το ελληνικό κράτος και ο στρατός δεν θα μπορούσαν παρά να συνεχίσουν απρόσκοπτα και εντατικότερα την καταστολή όσων δεν καταπίνουν το χάπι της εθνικής αποβλάκωσης, όσων αρνούνται τα εθνικά καλέσματα για «συστράτευση», όσων αρνούνται να υποταχθούν στον χακί εκβιασμό της εξουσίας. Οι ολικοί αρνητές στράτευσης, βρίσκονται διαρκώς στο στόχαστρο της καταστολής καθώς αμφισβητούν έθνη, κράτη και στρατούς, ακυρώνουν στην πράξη με τις αρνήσεις τους τον μιλιταρισμό και τη στρατοπεδική ζωή, υπονομεύουν τους διαχωρισμούς και τα δίπολα, εχθρευόμενοι τόσο τον πόλεμο όσο και την ειρήνη των κυρίαρχων αυτού του κόσμου. Και ακριβώς γι' αυτή την κοινωνικά ορατή επιλογή τους μέσα σε αυτή τη συγκυρία οξύνεται η εκδικητικότητα του στρατού: με πολλαπλές διώξεις σε στρατοδικεία (που δεν τα αναγνωρίζουν), με απανωτά πρόστιμα των 6.000 ευρώ (που αρνούνται να πληρώσουν), με καθημερινές αναζητήσεις από τις αρχές στις κατοικίες τους, με μια διαρκή απειλή για καταδίκες και κατασχέσεις.

Η εκδικητική και παραδειγματική στρατιωτική καταστολή των ολικών αρνητών στράτευσης συνεχίζεται με μια φάμπρικα διώξεων από το στρατοδικείο του Ρουφ, όπου στις 6 Φεβρουαρίου 2019 δικάζονται δύο ολικοί αρνητές στράτευσης, ο Κωνσταντίνος Γουνιτσιώτης και ο Στράτος Μωυσής, ενώ στις 18 Φεβρουαρίου 2019 δικάζεται ο ολικός αρνητής στράτευσης Παύλος Χριστόπουλος. Στις απανωτές διώξεις, στα πρόστιμα και τις απειλές, στεκόμαστε αλληλέγγυες και αλληλέγγυοι στους ολικούς αρνητές. Κανένας και καμία μόνος/η μπροστά στις ορέξεις του κράτους και των στρατοκρατών, για έναν κόσμο αλληλεγγύης, ελευθερίας, αυτοοργάνωσης, κοινοκτημοσύνης, χωρίς έθνη, κράτη, στρατούς και επίπλαστους διαχωρισμούς.

Αλληλεγγύη στους ολικούς αρνητές στράτευσης
Ούτε μία ώρα, ούτε ένα ευρώ στον στρατό
Κανένας φαντάρος ποτέ και πουθενά

Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στο **Στρατοδικείο ΡΟΥΦ, 9.00 π.μ.**, όπου δικάζονται

Τετάρτη, 06/02:
Κωνσταντίνος Γουνιτσιώτης και Στράτος Μωυσής

Δευτέρα, 18/02:
Παύλος Χριστόπουλος

Πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στράτευσης (Αθήνα), Αναρχικές/οί από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας και τον Πειραιά, Κατάληψη Αγρός (Πάρκο Τρίτση – Ίλιον), Θερσίτης (Ίλιον), Κατάληψη Σινιάλο (Αιγάλεω), Πάροδος (Νίκαια), Ρεσάλτο (Κερατσίνι)